

Hellas knapt så tossede budskab

■ **BLOGS** | Af Annette Franck

28. MAJ 2017

Hella Joof havde faktisk to budskaber om disruption. Det ene var naivt, men det andet var måske ikke så tosset. Vi skal ikke være så bange, hørte jeg hende sige. Det budskab er et opgør med populistiske ideer om at 'stå fast' og 'lukke grænser', når udvikling udfordrer os personligt og på samfundsplan.

Indrømmet – Hella Joops fabulere om temaet 'disruption' er ufrivilligt komisk. Klicheerne står i kø, når Hella bliver spurgt om, hvordan vi skal forholde os til disruption. Vi skal som indianere brænde 'hele lortet' ned hver 7. År. Det er den udbredte og naive forestilling om, at vi kan lære af vise naturfolk. Læg dertil, at indianere nok er de sidste, der kan belære verden om udvikling og strategi, for sikke en elendighed. (Link til video nedenfor)

Så derfor velfortjent, at Hella får offentlig røvfuld for at lukke den slags vrøvl ud. Det forpligter at have en position i et råd nedsat af regeringen.

Bongotrommerne går

Allerede da Hella blev inviteret til at til at deltage i Disruptionrådet, var der offentlig kritik. Det handlede primært om hendes kvalifikationer: "Hvad ved hun om disruption?" Berettiget undren.

Mit bud er, at hun er inviteret, fordi Regeringen har lyttet til, at kunsten gerne vil være en del af samfundsudviklingen. Den ambition i det kunstneriske miljø har ofte undret mig. Så vidt jeg kan se, viser ytringer fra det kunstneriske miljø ofte, at man ikke bliver klog af at kunne vække følelser med pensel eller bongotromme.

Kunstens bidrag til samfundsudvikling har været marginal i årevis, så derfor er forventningerne generelt og med gode grunde små. Det er også tilfældet med Hella's bidrag til Disruptionrådet, viser debatten, da rådet blev nedsat.

Hella's bidrag er retfærdigvis et fremskridt fra skingert kunstnerisk skrigeri, som 'Fuck Pia Kjærsgaard'-budskaber fra koncertscener. Det er bare et af eksemplerne på kunstneres ukvalificerede og pinlige bidrag til offentlig debat.

Men derudover sagde Hella faktisk også noget potentielt berigende, før den der absurde parallel med at brænde indianertipien hvert 7. År. I interviewet var der indledningsvist en anden refleksion.

Ikke bange

Hella opfordrede os til ikke at være bange over for den udvikling, samfundet står midt i. Det er ikke helt tosset set, for debatten om disruption er ofte præget af defensiv frygt. Store populistiske bevægelser bilder folk ind, at vi kan 'stå fast' og nægte at være med i udviklingen. Så kan vi bare lukke vores grænser og sætte os til at meditere, mens vi raser over at være ofre for andres ukritiske jagt på mammon og magt.

De budskaber har populistisk appel, for selvfølgelig er det krævende at skulle reorientere sig, når verden er i udvikling. Det er fristende at lukke af for forandringen, både personligt og på samfundsplan.

Det er det, Hella – også – mener, hører jeg. Hun har faktisk et budskab, der ellers ikke bliver nævnt så ofte i debatten. Kom nu, hører jeg hende sige, – udvikling er fedt.

Men vi behøver altså bare ikke brænde tipien for at tage os sammen til at opfinde noget smartere at bo i. Der er masser af motivation i at anerkende, hvor langt vi allerede er nået, også selvom nogen sikkert gennem tiderne var bange for krudtet, automobilen, telegrafene og dampmaskinen.